

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

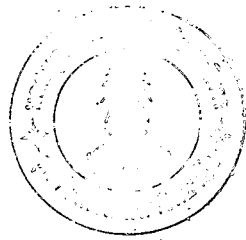
1. เพื่อศึกษาประเภทของการอบรมเลี้ยงดูและระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิดคือ แบบสัมภาษณ์ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูและแบบสอบถามระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจแก้ไขจากคณาจารย์จำนวน 13 ท่าน แลวนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมืองอุดร จังหวัดอุดรธานี ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน

แบบสัมภาษณ์ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูใดหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสอบซ้ำ (Test - Retest) ห่างกัน 2 สัปดาห์ แล้วนำคะแนนความถี่ที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้หลักการคลาดเคลื่อนได้ 20 % คือตัวอย่างประชากร 30 คน จะคลาดเคลื่อนเปลี่ยนประเภทของการอบรมเลี้ยงดูจากครั้งแรกและครั้งหลังได้ 6 คน แต่ผลการทดลองใน 30 คน คลาดเคลื่อนเพียง 3 คน จึงถือว่าแบบสัมภาษณ์ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูมีค่าความเชื่อมั่นได้ ส่วนแบบสอบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมใดหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา ของคอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.79

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา จาก 16 อำเภอ สุ่มมา 8 อำเภอ และสุ่มโรงเรียนจากอำเภอดังกล่าวมาอำเภอละ 1 โรงเรียน รวมเป็น 8 โรงเรียน แล้วจึงสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนเหล่านั้นมาโรงเรียนละ 12 คน เป็นนักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน รวมทั้งสิ้น 96 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแปรปรวนของคะแนนระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเมื่อมีการอบรมเลี้ยงดูในแบบต่าง ๆ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และใช้ q-statistic แบบ Newman Keuls ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกลุ่มการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ เมื่อพบว่าการทดสอบค่าเอฟ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. เปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จากการเปรียบเทียบประเภทของการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบพบว่า เด็กนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันมีจำนวนมากพอกัน รองลงมาได้แก่เด็กนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

2. ในการทดสอบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 10 คาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 ถึง 6 คาน ยกเว้นคานการไม่ประทุษร้ายต่อร่างกายของบุคคลและสัตว์ คานความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ คานการไม่พูดปดไม่บิดเบือนไม่อำพรางความจริง การไม่ยุ่งให้เกิดความแตกแยกไม่พูดคำหยาบและคานความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดีทั้ง 4 คานนี้ ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังอยู่ในชั้นที่ 2 เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบพบว่า

2.1 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 ถึง 8 คาน ยกเว้นคานความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ และคานความซื่อสัตย์ซื่อ ทั้ง 2 คานนี้ ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังอยู่ในชั้นที่ 2

2.2 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 ถึง 7 คาน ยกเว้นคานความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ คานการไม่พูดปด ไม่บิดเบือนไม่อำพรางความจริง การไม่ยุ่งให้เกิดความแตกแยก ไม่พูดคำหยาบ และคานความเป็นผู้มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดี ทั้ง 3 คานนี้ ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังอยู่ในชั้นที่ 2

2.3 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 เพียง 5 คาน ยกเว้นคานการไม่ประทุษร้ายต่อร่างกายของบุคคลและสัตว์ คานความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ คานการไม่พูดปด ไม่บิดเบือนไม่อำพรางความจริง การไม่ยุ่งให้เกิดความแตกแยก ไม่พูดคำหยาบ คานความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดี และคานความซื่อสัตย์ซื่อ ทั้ง 5 คานนี้ มีระดับ

มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2

3. จากการเปรียบเทียบประเพณีของการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายบุคคลปรากฏว่า

3.1 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

4. เมื่อทดสอบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยแยกพิจารณาที่ละด้านกับประเพณีของการอบรมเลี้ยงดู พบว่าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านต่าง ๆ จากการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นจริยธรรมในด้านที่ 2 คือความเมตตา กรุณา ด้านที่ 3 การไม่โลภและไม่ขโมยและด้านที่ 4 ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดีที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายบุคคลปรากฏว่า

4.1 จริยธรรมด้านความเมตตา กรุณา นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านนี้ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน

4.2 จริยธรรมด้านการไม่โลภและไม่ขโมย นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่

ไม่พบความแตกต่างของระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในคานนี้ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน

4.3 จริยธรรมด้านความเป็นผู้มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดี

นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างของระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในคานนี้ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย

5. จากการเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเมื่อแยกตามเพศระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันและเมื่อแยกพิจารณาจริยธรรมแต่ละคาน พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบ คือแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย นั้น เมื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อที่ 1 เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันนั้น เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชูศรี หลักเพชร ที่พบว่าอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขัน เด็กจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดีในคานต่างๆ

คล้ายคลึงกัน¹ ประพันธ์ สุทรวาส พวว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดกวดขันมีความก้าวร้าวน้อยกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย² และสมพงษ์ ทิรพัฒน์ ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูกับความรับผิดชอบ พวว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรับผิดชอบ³

สาเหตุที่ทำให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย มีระดับการไขเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันเป็นเพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้อิสระเสรีภาพอย่างพอเหมาะพอควร เฮอร์ลอค กล่าวว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้เด็กมีอารมณ์มั่นคง มีเหตุผล รู้จักไตร่ตรองและมีลักษณะ เป็นมิตรกับคนทั่วไป⁴ ชูศรี หลักเพชร กล่าวว่าการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อเขาด้วยความยุติธรรม เด็กจะไม่เกิดความคับข้องใจ หรือมีความรู้สึกว่าเขาถูกบังคับควบคุมหรือถูกทอดทิ้ง ทำให้

¹ ชูศรี หลักเพชร, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี," หน้า 98.

² ประพันธ์ สุทรวาส, "ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู," หน้า 38.

³ สมพงษ์ ทิรพัฒน์, "ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึกรับผิดชอบ," (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517), หน้า 47.

⁴ Elizabeth B. Hurlock, Adolescent Development, 3d. ed.

(New York : McGraw-Hill Book Co., 1967), pp. 426-435.

เด็กมีความรู้สึกที่ติดต่อพ่อแม่และบุคคลอื่น ๆ¹ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน เป็นแบบของการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่เคร่งครัดให้เด็กทำตามคำสั่ง หรือทำตามความต้องการของพ่อแม่และเมื่อเด็กทำผิดก็มีการลงโทษ ซึ่งเบเคอร์ ได้ศึกษาว่า ลักษณะของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน เด็กจะเป็นคนที่มีคุณภาพ อ่อนน้อม และเชื่อฟังผู้ใหญ่² ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แรดเก ที่ว่าพ่อแม่ที่ฝึกความเป็นระเบียบ จะทำให้ลูกเป็นคนเงาะเงียบ เคารพตอกฎเกณฑ์และมีความรับผิดชอบ³ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คือการที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ดูแลให้เด็กได้ทำในทางที่ถูกที่ควร ไม่สนใจถึงความต้องการของเด็ก ไม่แสดงความรักหรือให้ความสำคัญแก่เด็ก สมพงษ์ ศิริพัฒน์ กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้เด็กมีอารมณ์ไม่มั่นคง ขาดความเป็นระเบียบ ไม่เคารพกฎหมาย ควบคุมจิตใจตนเองไม่ได้ ซึ่งเป็นลักษณะของคนที่ขาดความรับผิดชอบ⁴ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเคโซ ส่วนนันท ที่ว่า เมื่อพ่อแม่ละเลยไม่เอาใจใส่ทอดูดย่อมทำให้ลูกรู้สึกไม่ปลอดภัยในอารมณ์ รู้สึกว่าชีวิตวุ่นวายไม่มั่นคงและมักจะส่งผลพฤติกรรมออกมาในรูปของการปฏิเสธเป็นคนที่ไม่รักใคร่ ทั้งยังให้ความรักแก่ใครไม่เป็นอีกด้วย⁵

¹ ฮูว์ลี หลักเพชร, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี," หน้า 98.

² W.C. Becker, "Consequences of Different Kinds of Parental Discipline," in Review of Child Development Research Vol. 1. edited by M.L. Hoffman and L. W. Hoffman, (New York : Connecticut Printers, Inc., 1964), p. 171.

³ M. J. Redke, The Relation of Parental Authority to Children's Behavior and Attitudes (Minisota : Minisota Press, 1946), pp. 11-12.

⁴ สมพงษ์ ศิริพัฒน์, "ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึกรับผิดชอบ," หน้า 47.

เมื่อเด็กรู้สึกวาทนถูกเกลียดชัง ไม่มีใครสนใจ เด็กจึงพยายามเรียกร้องความสนใจ ด้วยวิธีแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและเห็นคนอื่นเป็นศัตรู¹ รวมทั้งตีหรือ หลุดมือตีวงศศึกษาพบว่า เด็กจะมีความรู้สึกขาดความอบอุ่น มีลักษณะเป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้นชอบพูดทิ่มโรงเรียน ลักเล็กขโมยน้อย² จากสาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วจึงพอสรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ในรูปแบบต่าง ๆ จะมีผลโดยตรงในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบเข้มงวดกวดขันทำให้เด็กมีระบับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

สาเหตุที่ทำให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันมีระบับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากในสังคมไทยเรากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ถึงแม้จะเป็นแบบประชาธิปไตยหรือแบบเข้มงวดกวดขัน เมื่อเด็กทำผิดหรือประพฤติไปในทางที่ไม่ดี พ่อแม่ก็จะอธิบายเหตุผลให้เข้าใจและใช้การลงโทษควบคู่กันไป ด้วย เพื่อให้เด็กหลาบจำ จะใดไม่ทำผิดอีก การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แม้จะเป็นการบังคับควบคุม แต่ควบคุมเพื่อให้เด็กประพฤติดีและการที่เด็กปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่เพราะพ่อแม่ทุกคนพยายามที่จะให้ลูกของตนปฏิบัติไปในทางที่ถูกตอ้งดีงาม ดังนั้นพ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตยหรือแบบเข้มงวดกวดขันต่างก็เป็นพ่อแม่ที่ให้ความรักความเอาใจใส่ให้ลูกปฏิบัติไปในทางที่ถูกที่ควร ไม่ปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้งลูก ฉะนั้นพฤติกรรมต่าง ๆ ที่พ่อแม่แสดงออกกับเด็กในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันจึงก้าวร้าวกันหรืออาจจะพูดได้ว่าพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ใช้กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกทั้งสองแบบนี้มีลักษณะร่วมกัน คือมีการให้ความรักเอาใจใส่ดูแล ใช้เหตุผลและ

¹เคโซ สวานานนท์, จิตวิทยาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : โอเคียนส์โตร์, 2510), หน้า 67-68.

²ศิริพร หลิมศิริวงศ์, "ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง," (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2511), หน้า 25.

มีการลงโทษควบคู่กันไป จากผลการวิจัยจึงพบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวดกวดขันทำให้เด็กมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับการศึกษาของควงเคื่อน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันติก ที่พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและมีการควบคุมคู่กันไป จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูง ชอบสังคม มีความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะรับผิดชอบสูงสุด และมีวินัยในตนเอง¹ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูถูกควรจะได้พิจารณาการให้ความรัก การใช้เหตุผลและการควบคุมไปพร้อม ๆ กันด้วย จึงจะได้ผลดีในด้านการปลูกฝังจริยธรรม

2. เพศกับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในการศึกษาเรื่องระดับการใช้

เหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกันพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกันมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และเมื่อแยกพิจารณาจริยธรรมแต่ละด้านระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน ก็ไม่พบความแตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่ตรงกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของวี ออมสิน, วีระวรรณ อามระดิษ, ชุศรี หลักเพชร, สวนา พรพัฒน์กุล, ควงเคื่อน พันธมนาวิน และไรท์ คังโคกลาวไวโนบที่ 2 แล้ว

สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในแบบเดียวกันมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจำนวนน้อยเกินไป และศึกษากับเด็กเพียงระดับเดียวคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อายุประมาณ 9-10 ปี ซึ่งอยู่ในวัยเด็ก ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ ไม่

¹ควงเคื่อน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันติก, จริยธรรมของเยาวชนไทย, หน้า 28.

เป็นตัวของตัวเองคือนัก จึงต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงต้องเอาใจใส่ดูแลความประพฤติทั้งลูกชายและลูกสาวเหมือน ๆ กัน ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

- 1.1 ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีเท่านั้น จึงควรจะได้มีการศึกษาในเรื่องเดียวกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนจากสังกัดอื่น ๆ ด้วย
- 1.2 ควรจะได้ศึกษาภูมิหลังของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เช่น ฐานะ การศึกษา และอาชีพ เพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก
- 1.3 แบบสอบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการศึกษาครั้งนี้ใช้ตัวเลือกเพียง 4 ชั้นจากระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะใช้ให้ครบทั้ง 6 ชั้น
- 1.4 ในการศึกษาครั้งนี้การทดสอบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมใช้เป็นแบบสอบในครั้งต่อไป ควรจะใช้สถานการณ์ทดลองจริง หรือใช้การสังเกตพฤติกรรมจริงของเด็กควบคู่ไปกับแบบสอบ
- 1.5 ในการศึกษาประเภทของการอบรมเลี้ยงดูครั้งต่อไป ควรมีการสัมภาษณ์พ่อแม่หรือผู้ปกครองควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์เด็กด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการปลูกฝังจริยธรรม

- 2.1 สำหรับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ควรใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยควบคู่กับแบบเข้มงวดกวดขัน เพราะการศึกษาครั้งนี้

ทำให้ทราบว่ากรอบมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะทำให้เด็กเป็นคนมีเหตุผลและการ
 อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จะทำให้เด็กเป็นคนสุภาพ อ่อนน้อม เคารพต่อกฎเกณฑ์
 ต่าง ๆ ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครอง ใจแคบเหตุผลเพียงอย่างเดียว ไม่คอยควบคุมดูแลเอาใจใส่
 เด็กจะไม่สามารถเรียนรู้ค่านิยมมาตรฐานของสังคมได้ ดังนั้นในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
 พ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงควรให้ความรักความอบอุ่น การมีเหตุผล และให้การควบคุมดูแล
 เอาใจใส่ต่อเด็กอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยปละละเลยต่อเด็กรวมทั้งต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้
 แก่เด็กด้วย เพื่อจะช่วยให้ในการพัฒนาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก

2.2 สำหรับครู จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ยังมี
 ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2 ถึง 4 คาน คือคานการไม่ประทุษร้ายต่อ
 ร่างกายของบุคคลและสัตว์ คานความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ คานการไม่พูดปด
 ไม่มีบิดเบือน ไม่อำพราง การไม่ขู่ข่มให้เกิดความแตกแยกไม่พูดคำหยาบและคานความเป็น
 ผู้มีสติ รู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดี ดังนั้นครูจึงควรจะต้องปลูกฝังจริยธรรมคานเหล่านี้ให้มาก
 ในการปลูกฝังจริยธรรมนี้ทำได้โดยการจัดหลักสูตร วิธีสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม
 และในการสอนครูควรจะใช้วิธีการแบบประชาธิปไตยและการ เข้มงวดกวดขันประกอบกันไป
 และขอสำคัญครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เช่นเดียวกับพ่อแม่ด้วย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย